روایتی از سربازان سرچهارراه‌ها و معضلات خدمت برای ترافیک شهر

هر روز از مشکلات سیلی می‌خوریم

محدثه شوشتری
m.shushtari@shahraranews.ir

گزارش روز

آفتاب‌نزده باید بیرون بزنند. پوتین به پا و یونیفرم به تن. زمان و ساعت، حساب کتاب خودش را دارد. اینجا واقعا پادگان است؛ ورودی در اداره، دانشگاه و مدرسه و... نیست که در جواب به سخت‌گیری‌ها مثال بیاورند «پادگان که نیست!»

شرایط قرمز و سیاه و هر رنگ دیگری از کرونا هم شرایط اینجا را تغییر نمی‌دهد. رأس ساعت در پُست دستوری باید خبردار بایستند. نقطه‌ای که مقابل چند سرباز ایستاده‌ایم، نه پشت دیوارهای بلند با سیم خاردارهای رو به آسمان است که بالای در آن، سربازی از برجک نگهبانی چشم به اطراف بدوزد و نه‌وسط میدان رژه و صف سربازان. اینجا کنار خنکای درختان بولوار ملک آباد بین رفت‌وآمد خودروها، پشت چراغ قرمز به‌مثابه یک پادگان برای سربازانی است که محل خدمتشان راهنمایی و رانندگی است. در هوای گرگ‌ومیش خودشان را به اینجا می‌رسانند تا در گذر خودروهایی که شهر را زیر پا می‌گذارند، مأمور باشند به رتق‌وفتق ترافیک و جریمه متخلفان.

آن‌ها را سربازان سرچهارراه‌ها یا سربازان راهنمایی و رانندگی خطاب می‌کنند و کمتر کسی است که چه به‌عنوان سواره و چه پیاده با این سربازان و کارشان آشنا نباشد؛ چنان که وقتی چند وقت پیش، سربازی از یک نماینده مجلس سیلی خورد، موج واکنش‌های اجتماعی به این اتفاق در صدر اخبار قرار گرفت. هنوز هم واکنش‌ها به سرنوشت این سرباز و ماجراهای کش‌دار این اتفاق ادامه دارد. جنس درددل‌های سربازان سر چهارراه‌ها هم خیلی دور از این اتفاق نیست؛ چه زمانی که از مردم توهین و ناسزا می‌شنوند و چه زمانی که باید به ماموریت‌های سخت بروند و شیفت‌های طاقت‌فرسا را تحمل کنند.

عکس: خلیل موسوی

در هر شرایطی، سرپُستیم

با سرباز ایستاده در پست محل خدمتش در بولوار ملک آباد چنددقیقه‌ای بین توقف خودروها پشت چراغ قرمز و صدای بوق و ویراژ موتورهایی که از پیاده‌رو می‌گذرند، صحبت می‌کنیم. لیسانس شیمی دارد و دوستانش او را به شوخی «آقای دکتر» صدا می‌زنند. سرمنشأ این صدازدن هم توصیه‌های این سرباز برای استفاده از فلان ترکیب دارویی و فلان ترکیب شیمیایی برای پیشگیری از کرونا به دوستان سربازش بوده است.

او در بیان سختی‌های سربازی سر چهارراه‌های شهر می‌گوید: همه فکر می‌کنند اگر ماجرایی مثل سیلی خوردن آن سرباز از یک نماینده مجلس برای هر کدام از ما اتفاق می‌افتد، باید دلشان به حال ما بسوزد اما نمی‌دانند که ما هر روز از مشکلات مختلف سیلی می‌خوریم. شرایط همین روزهای شهر را ببینید. حتی کارمند و استاد دانشگاه و معلم و... همه می‌توانند دورکاری بروند و سر برج حقوقشان را بگیرند اما اگر نصف یا یک‌سوم ما سربازان را دورکاری بفرستند، چه در خیابان و چه همه اماکن و نقاطی که سربازان خدمت می‌کنند، چه کسی کار آن‌ها را انجام خواهد داد؟ سرباز از داخل خانه که نمی‌تواند سر چهارراه شهر را کنترل کند یا جریمه کند یا اگر تصادفی شد، زودتر خیابان را سامان دهد تا ترافیک وحشتناک و گره در خیابان‌ها ایجاد نشود. از همه بدتر اینکه هر شرایطی باشد، بار ترافیکی خیابان‌های مشهد فرقی نمی‌کند. من یک سال گذشته هم‌زمان با کرونا در چند خیابان مختلف مأمور ایستادم و در شرایط قرمز و نارنجی و... ندیدم که رفت و آمد خودروها خیلی فرق کند. همیشه خیابان‌ها شلوغ بودند. همیشه مردم عجله دارند و اعصاب ندارند. خیلی از وقت‌ها هم ناراحتی‌شان را سر ما خالی می‌کنند. خلاصه در هر شرایطی، ما سربازها سرِ پُستیم با همان مشکلات همیشگی‌اش.

هم از مردم توهین می‌شنویم و هم از مسئول و مافوق

او مثل بسیاری از جوانان امروزی، علاقه‌ای به سربازی ندارد. بیست‌وپنج‌ساله است و هر روز به این فکر می‌کند که بعد از تمام‌شدن سربازی، آیا کاری پیدا خواهد کرد یا نه؛ اصلا سراغ چه شغلی باید برود. با لیسانس شیمی و تمام سال‌هایی که این همه فرمول شیمی را بالا و پایین کرده‌اند، حالا کجا شغلی پیدا می‌شود؟ اصلا کی می‌تواند به ازدواج فکر کند؟ به شوخی و جدی حرفش از ازدواج را در یک جمله تمام می‌کند: «ما سربازها عاشق هم نباید بشویم. مگر تکلیفمان با زندگی مشخص است که ما تکلیفمان را با دلمان مشخص کنیم.»

بین هیاهوی خودروهایی که بعد از سبزشدن چراغ برای رفتن عجله دارند، انگار او هم عجله‌ای برای تمام‌شدن ثانیه‌به‌ثانیه این روزها دارد. شمارش معکوس را آغاز کرده. ۴۶ روز دیگر تا اتمام سربازی‌اش مانده. خسته است و ناامید. بخشی از خستگی و آشفتگی اعصابش را به گذراندن بیش از یک سال در خیابان‌های شهر و سر و کله زدن با رانندگان متخلف ربط می‌دهد و بخشی دیگر را به نگرانی‌ها و دغدغه‌هایش از زندگی و آینده‌اش. می‌گوید: ما سربازها هم از مردم توهین می‌شنویم و هم از مسئول و مافوق. خیلی از اوقات وقتی جلو راننده‌ای متخلف را می‌گیرم و جریمه می‌کنم، با لحنی تحقیرآمیز می‌گوید: «خوبه که یک سرباز ساده‌ای! حالا آدم شدی!»

> **من یک‌سال گذشته هم‌زمان با کرونا در چند خیابان مختلف مأمور ایستادم و در شرایط قرمز و نارنجی و... ندیدم رفت و آمد خودروها خیلی فرق کند**

آقایون مسئول و مافوق هم طوری دیگر. از پشت شیشه‌های دودی با غرور به سربازها دستور می‌دهند؛ با اشاره دست می‌گویند برویم جلو و بدون سلام و علیکی، چیزی می‌پرسند و می‌روند.

روز را در خیابان گذراندم

از سرباز دیگری که همانند هم خدمتی‌اش محل پُست او بولوار ملک آباد و احمدآباد است، از روزهای سربازی سر چهارراه‌ها می‌پرسم. این سرباز بیست و پنج ساله، لیسانس حسابداری دارد و دو ترم از کارشناسی ارشد را هم خوانده و نصفه کاره رها کرده است. می‌گوید: ۵۰۰ روز را در خیابان گذراندم. هم خدمت کردیم به شهر و مردم؛ هم گرما و سرما چشیدیم و هم زخم زبان شنیدیم. همین دیروز کم مانده بود یک موتوری با من تصادف کند. وقتی موتورسیکلت‌ها چراغ قرمز را رد می‌کنند یا وارد پیاده‌روها می‌شوند و می‌خواهیم جلو آن‌ها را بگیریم یا اعمال قانون کنیم، بیشتر گاز می‌دهند تا از ما رد بشوند. خطر جانی هم برای ما هم دیگر عابران دارند. متأسفانه فرهنگ مردم ما طوری است که اگر راننده‌ای را جریمه نکنیم، برخوردش خوب است اما به محض دادن تذکر یا برگه جریمه به دستشان، ابروها را در هم می‌کشند و با نگاهی خشم‌آلود، چند ناسزا نثار ما سربازان می‌کنند.

البته برعکس مردمی که به ما توهین یا اذیت می‌کنند، مردمی هم هستند که به ما محبت می‌کنند؛ یک روز صبح بارندگی بود و ماسکم خیس شد و دور انداختم. یک خودرو پشت چراغ قرمز ایستاد و پیاده شد و با احترام و لبخند یک بسته ماسک سه‌تایی را که باز نشده بود به من داد. گفت: «بدون کرونا هم سر چهارراه‌ها هوا آلوده هست چه برسد با کرونا. سرباز جان! ماسک بزن.»

سرباز که باشی باید چشم از زبانت نیفتد

از او درباره درخواست یک سرباز از مسئولان می‌پرسم. می‌گوید: حالا مثلا منِ سرباز بگویم از شرایطم ناراضی هستم، چه چیزی فرق می‌کند؟ از فردا برای ما سربازان فرش قرمز پهن می‌کنند؟ نه. همین بوده و هست. سرباز هستی و باید چشم از زبانت نیفتد. ما از ۶ صبح در سرما و گرما ساعت‌ها سر پا هستیم و حق استراحت و ترک پست و خیلی اوقات حتی حق خوردن و آشامیدن را هم سر پست نداریم.

درباره جریمه‌ها و حرف و حدیث‌هایی که از گذشته وجود دارد و اینکه سربازها را مافوق‌هایشان وادار می‌کنند تا در طول روز تعداد برگ جریمه مشخصی را پُر کنند، توضیح می‌دهد: یک سرباز ۱۰ تا ۲۰ تا کد جریمه دارد. همه کدهای جریمه دست ما نیست اما همین کدهایی را که خودشان قبل از اعزام ما به سرچهارراه‌ها و خیابان‌ها آموزش داده‌اند موظف هستیم بنویسیم. درمورد تعداد برگ‌های جریمه هم مافوق‌ها تصورشان این است که اگر ما زیاد برگ جریمه پُر نکرده باشیم، یعنی حواسمان جمع نبوده است و کم‌کاری کرده‌ایم، وگرنه از نگاه آن‌ها خیابان‌ها پُر از راننده متخلف است و چیزی که آسان است، جریمه کردن.

دیدن تصادف‌ها و دعواهای خیابانی آزارمان می‌دهد

در جست‌وجوی حرف دل سربازان سر چهارراه‌ها تا هسته مرکزی شهر و یکی از خیابان‌های منتهی به حرم رضوی پیش می‌آییم. سربازی نرده‌های وسط خیابان را تکیه‌گاه شانه‌های افتاده‌اش کرده و همان‌طور چشم به خودروها دوخته است. خودرویی با پلاک غیربومی وسط خیابان ترمز زده و از سرباز نشانی می‌پرسد. سرباز با اشاره دست مستقیم و سپس پیچ به سمت چپ را نشان می‌دهد، اما در همین چند ثانیه بوق ممتد چند خودرویی که جلو راهشان گرفته شده است، بلند می‌شود. آن طرف دو راننده هم با هم درگیری لفظی سر حق تقدم پیدا کرده‌اند. سرباز جلو می‌آید و خودروها را هدایت می‌کند به حرکت تا راه‌بندان و ترافیک نشود. بعد از ماجرای دعوا و رد شدن دو راننده عصبانی، از سرباز درباره مواجهه با این رانندگان می‌پرسم. می‌گوید: مردم انگار روزبه‌روز رانندگی‌شان بدتر می‌شود. اگر مثل من از صبح تا عصر کنار خیابان بایستید، فکر می‌کنید همه مشکل روانی دارند. دیدن صحنه‌های تلخ و وحشتناک هم بخشی از سختی‌های روانی کار ما سربازان راهنمایی و رانندگی است. تصادف‌های روزانه در خیابان‌ها. دیدن سر و صورت خونی و دست و پای شکسته. در بهترین حالت اگر هیچ خسارت جانی و مالی هم رخ ندهد، باز هم دعواهای دو طرفی که نزدیک است تصادف کنند، روان ما را به هم می‌ریزد. باور کنید بعد از دانشگاه خیلی برنامه برای زندگی داشتم و ذهنی خلاق. اما انگار در این مدتی که در خیابان‌ها خدمت کردم، انرژی و آرامشم را از دست داده‌ام و من هم جزئی از همان رانندگان بی‌اعصاب شده‌ام.

۴۰۰ هزار تومان حقوق سربازی، کرایه تاکسی هم نمی‌شود

از سرباز دیگری در هسته مرکزی شهر از دوران خدمت در سرچهارراه‌های شهر می‌پرسیم. دغدغه این سرباز تحصیلکرده دانشگاهی، مثل دیگر هم‌خدمتی‌هایش آینده شغلی و ازدواج است. بیست‌وهشت‌ساله است و فوق لیسانس مدیریت دارد. هر چند دوران دو ساله سربازی را دوره‌ای خاص می‌داند، به طور کلی از اجباری بودن آن، حقوق اندک سربازی و سخت‌گیری‌هایی که به طور سنتی در بدنه مدیریت گردانندگان پادگان‌ها مانده، ناراضی است و معتقد است که باتوجه به تغییرات اجتماعی، این قوانین نانوشته و سخت‌گیرانه هم باید کمی آسان شود.

درباره میزان دقیق حقوقش توضیح می‌دهد: ۴۳۰ هزار تومان در ماه برای من سرباز تحصیل‌کرده دانشگاهی حقوق می‌دهند. این مبلغ پول کرایه تاکسی هم برای رفت و برگشت نمی‌شود. به ما می‌گویند ساعت ۶ صبح سر پست باشید. منزل ما که کنار محل خدمتمان نیست. هر سربازی بسته به محل زندگی‌اش تا نزدیک یک‌ساعت هم ممکن است با محل خدمت فاصله داشته باشد. حالا آن موقع صبح کجا مترو و اتوبوس هست! هر روز باید با تاکسی بیاییم و برای هزینه آن هم باید چشم‌به پول تو جیبی پدرمان داشته باشیم. یک عمر برایمان خرج کرده و هنوز هم در این شرایط اقتصادی باید برای یک مرد بیست‌وهشت‌ساله پول توجیبی بدهد.

حالا فقط خوش‌بین به این چند ماه باقی‌مانده از سربازی هستم که زودتر تمام شود. امیدوارم وعده افزایش حقوق سربازان تا یک میلیون تومان محقق و در همین چند ماه نصیب ما هم بشود.

این سرباز علاقه نداشتن به مکان خدمتی را که برای هر سرباز تعریف می‌کنند هم دیگر معضل سربازان می‌داند و می‌گوید: بعضی از ساعات روز فقط قدم می‌زنیم و چشممان به ساعت است تا زمان بگذرد و یک روز دیگر سربازی هم تمام شود. من علاقه‌ای به روان‌سازی ترافیک و جریمه رانندگان ندارم. جایی ما را گذاشته‌اند که شدیم مأمور و معذور.

گلایه‌ها و اعتراض‌های این سربازان از دوران خدمت سربازی دو ساله در حالی مطرح می‌شود که در چند هفته گذشته، طرحی در نزد نمایندگان مجلس برای حذف اجباری‌بودن سربازی و تغییرات گسترده در قانون آن مطرح شده است؛ طرحی که البته هنوز در حد حرف است و تا تبدیل آن به قانون و اجرا شدنش راه دور و درازی را در پیش دارد.

رئیس پلیس راهور مشهد:

ما ساعت مقرر را برای سربازان ۶:۳۰ صبح تعریف کرده‌ایم. به‌طور طبیعی دیرتر از این زمان نمی‌توان کار هدایت خودروها را آغاز کرد. صبح به‌علت شروع ساعت کاری ادارات و...، به‌یک‌باره خیابان‌ها شلوغ می‌شوند و نیازمند خدمات نیروهای راهنمایی و رانندگی هستند

رئیس پلیس راهور مشهد:

سربازان بازوی کمکی برای روان‌سازی ترافیک شهر هستند

نقش سربازان وظیفه که در خیابان‌های شهر و به‌خصوص در سرچهارراه‌ها و میادین خدمت می‌کنند، برای مدیران این حوزه باید بیشتر از هر قشر دیگر مهم و آشکار باشد؛ زیرا نیرویی رایگان و در اختیار هستند و بدون آن‌ها راهنمایی و رانندگی با کمبود شدید نیرو مواجه خواهد شد. باوجوداین سربازان گلایه‌ها و نارضایتی‌هایی دارند که بخشی از آن به مافوق‌هایشان در راهنمایی و رانندگی می‌رسد و بخشی دیگر به رفتار مردم و رانندگان در شهر که نیازمند فرهنگ‌سازی برای تغییر این رفتارها هستیم.

درباره برخی گلایه‌هایی که سربازان سر چهارراه‌های مشهد مطرح کردند، با سرهنگ حسنعلی امامی، رئیس پلیس راهور مشهد گفت‌وگو می‌کنیم. او در پاسخ به سؤال خبرنگار ما، ابتدا سربازان را بازوی کمکی برای روان‌سازی ترافیک شهر و حوزه فعالیت راهنمایی و رانندگی می‌داند و می‌گوید: به‌طور کلی کار در حوزه ما سخت است. چه برای نیروهایی رسمی و چه سربازان وظیفه. خدمت به مردم است و خدمات راهنمایی و رانندگی جزو حساس‌ترین و مهم‌ترین امور جامعه است که شبانه‌روز باید در این حوزه خدمت کرد.

رئیس پلیس راهور مشهد خیلی از گلایه‌ها و درخواست‌های سربازان را خارج از اختیار و حوزه کاری پلیس راهور ذکر می‌کند و در عین حال به برخی از موارد دیگر پاسخ می‌دهد. سرهنگ امامی درباره این اعتراض سربازان که چرا هنوز مترو و اتوبوس راه نیفتاده، باید اول صبح آن‌ها سر پست‌هایشان حاضر شوند و این مسئله برای یک سرباز هزینه‌بر است، توضیح می‌دهد: ما ساعت مقرر را برای سربازان ۶:۳۰ صبح تعریف کرده‌ایم. به‌طور طبیعی دیرتر از این زمان نمی‌توان کار هدایت خودروها را آغاز کرد. صبح به‌علت شروع ساعت کاری ادارات و...، به یک‌باره خیابان‌ها شلوغ می‌شوند و نیازمند خدمات نیروهای راهنمایی و رانندگی هستند.

وی تأکید می‌کند: البته طبق آیین‌نامه سربازها باید شب و روز دراختیار باشند و سربازهای متأهل در طول هفته فقط دو شب را می‌توانند در خارج از پادگان و در خانه بگذرانند.

سرهنگ امامی درباره مواجهه سربازان با رانندگان متخلف و مشکلات اعمال قانون نیز توضیح می‌دهد: طبق قانون، این سربازها ابتدا آموزش می‌بینند و سپس در حوزه فعالیت راهنمایی و رانندگی به کار گرفته می‌شوند. این‌طور نیست که ناآشنا با بحث روان‌سازی ترافیک و اعمال قانون باشند.

حرف مردم

با ما در ارتباط باشید

پیام‌رسان
رایانامه info@shahrara.com
پیامک ۳۰۰۰۷۲۸۹
تلفن ۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰
۰۹۰۵۴۶۵۸۰۶۰
۰۹۰۵۴۶۵۸۰۶۰

مسکن

ابراهیم‌نژاد| مسئولان قانونی تصویب کنند که جلو اضافه کردن اجاره خانه و اجاره مغازه را در این بحران کرونایی و شرایط تحریم اقتصادی بگیرد که هر مالکی به خودش اجازه ندهد هر عددی را بکشد روی اجاره.

۰۹۱۵...۲۵۲| در رابطه با مستأجران یک کاری کنید. با این موقعیت کرونا، بیکاری و گرانی، بعضی صاحبخانه‌ها هرجور دلشان بخواهد اجاره را بالا می‌برند. مثل سال قبل، دولت اجازه تخلیه بی‌مورد را ندهد.

نجفی| اجاره مغازه‌ها و اجاره خانه‌ها را مدیریت کنید. حرف هم بزنید، می‌گویند نمی‌خواهید، خالی کنید!

سازمان اتوبوس‌رانی

گروسی| حضور هم‌زمان دو خط ۵۰۲ و ۶۵ در ایستگاه و بعد بیش از ۱۰ دقیقه معطل شدن برای حضور هم‌زمان مجددشان هم باعث تأخیر در رسیدن به مقصد است و هم باعث سردرگمی مسافر. تغییر ساعت حرکت هر کدام از این خط‌ها برای جلوگیری از تأخیر و معطلی مسافر، کار سخت و پیچیده‌ای نیست! پس از بارها تذکر انتظار می‌رفت این مسئله کوچک حل شود اما حالا به رقابت این دو خط در طول مسیر موازی‌شان تبدیل شده است!

مریم کاشانی| ما اهالی نیزه به چه جرم و کدام گناه باید در ایستگاه اتوبوس چهارراه برق نیم‌ساعت صبر کنیم تا اتوبوس خط ۴۱ بیاید، آن هم بین راه خراب شود!

شرکت آب و فاضلاب

۰۹۳۳...۱۱۸| درخواست دارم هرچه زودتر نسبت به وصل مشترکین به اگو در شهرک ثامن سیدی اقدام شود، چون چاه‌های فاضلاب زود پر و باعث نشست و ترک خانه‌ها شده است.

مسعود کاظمی| چرا در منطقه پنجتن طرح اگو اجرا نمی‌شود؟ در منطقه رسالت هم طرح اگو اجرا نمی‌شود. چاه خانه‌مان زودبه‌زود پر می‌شود و هر دفعه باید ۲۰۰ هزار تومان بابت تخلیه چاه پرداخت کنیم. پیگیری کنید.

شهروند| چرا در شهرک حجت، اداره آب و فاضلاب، اگو خانه‌ها را وصل نمی‌کند؟

راه و شهرسازی

۰۹۳۵...۱۶۰| چرا شهرداری و سازمان ترافیک فکری برای ترافیک سه‌راه فردوسی نمی‌کنند؟ مثل دوراهی شاندیز-طرقبه جاده را تعریض کنند. فکری به حال آسایش و وقت مردم کنید.

سازمان تأمین اجتماعی

علی‌اکبر فکری| با این گرانی و تورم و کمبود و اجاره خانه‌های بی‌حساب و کتاب، ما حداقل بگیران تأمین اجتماعی چه کنیم و تا چه وقت باید تلاش کنیم که زنده بمانیم و زندگی نکنیم؟ چه کسی پاسخ‌گوست؟ نه مجلس و نه دولت به فکر ما نیستند!

۰۹۹۲...۳۴۱| مگر رنگ خون بازنشستگان دیگر با رنگ خون ما بازنشستگان تأمین اجتماعی فرق می‌کند؟ مگر ما در این مملکت زندگی نمی‌کنیم؟ چرا این‌قدر تبعیض و دوگانگی؟

شهروند| خبر دریافت فیش حقوقی و احکام مستمری بگیران تأمین اجتماعی را خواندم. ورود به سیستم را آسان کنید؛ خیلی پیچ و خم دارد. چندین بار اقدام به بازیابی گذرواژه شد، ولی موفق به دریافت حکم بازنشستگی نشدم.

شهروند| برای ما بازنشستگان سامانه فیش حقوقی مهم نیست، مبلغ دریافتی داخل فیش حقوقی مهم است که به نیمه ماه هم نمی‌رسد. مسئله زیر خط فقر را بررسی کنید که الان می‌شود بالای ۹ میلیون ولی حقوق ما بیرون از فیش ۲,۵ است. به نظر قانون‌گذار این انصاف است. یکی پله اول و دیگری در عرش مالی!

شهروند| امیدوارم مسئولان با مردم صادق باشند و وقتی حرفی را می‌زنند به آن عمل کنند. آقای سالاری وقتی اعلام می‌کنند افزایش حقوق نسبت به اسفند گذشته، ۱۳۰ درصد خواهد بود، به افزایش انجام‌شده نگاهی بیندازد؛ اگر در جریان نیست، بسیار بد است و اگر در جریان است، به قولی که داده فکر کند.

شهرداری

۰۹۱۵...۸۲۱| درختان خیابان مطهری شمالی ۴۲ احتیاج به هرس دارند؛ چون خطرناک شده‌اند و شب‌ها هم جلو نور لامپ‌ها را می‌گیرند.

شهروند| چرا در پارک‌ها و پیاده‌روهای هاشمیه و سر بعضی از میلان‌ها سنگ‌فرش‌های نامنظم برجسته و سفت و سخت کار کرده‌اند. راه‌رفتن با کفش راحتی هم مشکل است.

سبحانی| ترافیک بزرگراه شهید کلانتری وسط کلان‌شهر مشهد خیلی زیاد است. این ترافیک قابل قبول نیست.

۰۹۱۵...۳۹۶| تازمانی که هزینه برخورد با سوداگری و دلالی و واسطه‌گری در حوزه زمین و مسکن و ملک را افزایش ندهیم و قوانین شفاف وضع نکنیم و سامانه‌های شفاف‌سازی و همچنین نظارت، محکم و قاطع و منسجم نداشته باشیم، کماکان شاهد غارت اراضی و زمین‌های اطراف کلان‌شهرها خواهیم بود؛ مثل وضعیت کنونی حاشیه و اطراف شهر مشهد. تعداد بنگاه‌های مجاز و غیرمجاز املاک نیز در حاشیه شهر مشهد، مثل قارچ رو به افزایش است.

نیروی انتظامی

نسرین اباذریان| شما برای امنیت شهر مشهد چکار کرده‌اید؟ در روز روشن در بولوار بعثت احمدآباد از داخل خودرو گوشی کسی را با زور گرفتند!

استانداری

۰۹۳۵...۷۵۸| چرا ما باید در خانه باشیم و مراعات کنیم، ولی خیلی‌ها به سفر بروند یا مجلس بگیرند! این چه وضع مدیریت شهرهاست؟

۰۹۳۸...۶۹۹| مسئولین مربوطه روستاهای جاده سیمان را شهرستان نکنند. مشهد کوچک‌تر نشود.

شرکت مخابرات

۰۹۱۵...۹۰۵| کابل تلفن سرافرازان ۱۳ یک ماه هست که دزدیده شده است. به مخابرات زنگ می‌زنیم می‌گوید دو ماه دیگر؛ یعنی ۵ متر کابل ندارند؟

شهروند| کابل تلفن منزل به سرقت رفته است و چون پدر و مادر سالمند بیمار در خانه داریم، برایمان حیاتی است که بتوانیم با دکتر یا اورژانس تماس بگیریم.

جهاد کشاورزی

۰۹۱۵...۴۱۷| برای کسب سود بیشتر همه کشاورزان زده‌اند به کشت پسته و زعفران. مسئولان کشت نهاده را وانهاده! فریاد می‌زنند کو نهاده! کو نهاده!

راهنمایی و رانندگی

۰۹۳۹...۰۹۱| این سومین پیامی است که از سال قبل ارسال می‌شود بابت کوتاهی شهرداری به جهت نصب‌نکردن سرعت‌گیر مقابل مسجد مصلای آسمان شهرک مهرگان که تاکنون تصادفاتی شده است و آخرین آن هم روز نیمه‌شعبان بود. احتمالا کسی باید بمیرد که مسئولین به فکر بیفتند.

عطایی| تابلو گردش به راست آزاد نصب شده سر چهارراه سی‌وپنج متری مطهری شمالی پشت ستون برق است و دید کافی ندارد.

جوابیه

اتوبوس‌ها روزانه نظافت می‌شوند

شهروند| چرا بعضی از اتوبوس‌های سازمان اتوبوس‌رانی کثیف‌اند، حتی داخل آن‌ها. این‌موضوع را پیگیری کنید.

روابط‌عمومی سازمان اتوبوس‌رانی| نظافت و به‌ویژه ضدعفونی کردن ناوگان اتوبوس‌رانی همه‌روزه در حال انجام است. چنانچه شهروندان محترم موردی را درباره نظافت داخلی و بیرونی مشاهده کردند، می‌توانند کد اتوبوس را به اداره بازرسی سازمان با شماره تلفن ۳۳۲۳۵ اعلام کنند تا امکان رسیدگی دقیق‌تر فراهم شود.

امکان نظارت بازرسان در همه خطوط اتوبوس‌رانی نیست

شهروند| به دلیل اینکه خط ۲۰۲ که مربوط به میدان فردوسی تا آرامگاه فردوسی است، از مسیر خارج شهر تردد می‌کند، بر روی استفاده مسافرانش از ماسک نظارتی نیست و رانندگان هم به مسافران تذکر نمی‌دهند.

روابط‌عمومی اتوبوس‌رانی| با توجه به سرویس‌دهی ۱۸۰۰ دستگاه اتوبوس و مینی‌بوس در شهر و از طرفی فراوانی ۳۵۰۰ ایستگاه در شهر، امکان قرار دادن بازرس در همه ایستگاه‌ها و ناوگان میسر نیست. ازاین‌رو اطلاع‌رسانی لازم درباره لزوم استفاده از ماسک در ناوگان حمل‌ونقل عمومی به دفعات از طریق رسانه‌ها، نصب تراکت در ایستگاه‌ها و داخل اتوبوس‌ها به شهروندان انجام شده است و قطعا مشارکت شهروندان در رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی، نتیجه بهتر و مؤثرتری را در بر خواهد داشت.